

Zveme Vás na tradiční adventní

Benefiční koncert dětí

O první adventní neděli **3. 12. 2017 v 10:30** v evangelickém kostele v Moravči (po bohoslužbě, která začíná v 9:30).

Výtěžek je určen potřebným prostřednictvím organizací Člověk v tísni a Diakonie ČCE.

Přehled sborových událostí v nadcházejícím adventním a vánočním čase

Přijďte advent i vánoční svátky slavit do věřícího společenství.

Přijďte společně prožít a poděkovat za Boží blízkost!

3.12.	1. adventní neděle	9:30 Bohoslužby. Následuje benefiční koncert dětí.
10.12.	2. adventní neděle	9:30 Bohoslužby s Večeří Páně, po nich promítání fotografií z výletů a akcí.
17.12.	3. adventní neděle	9:30 Bohoslužby, rodinná vánoční slavnost s divadlem a nadílkou.
24.12.	4. adventní neděle	9:30 Bohoslužby, káže host Hynek Tkadleček z Horních Dubenek.
24.12.	Štědrý večer	22:00 Večerní bohoslužba s vánočním zpěvem i kázáním.
25.12.	Hod Boží vánoční	9:30 Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně
31.12.	Neděle - Silvestr	9:30 Bohoslužby, káže host M. Hána z Pelhřimova

Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.

Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269,
mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangelnet.cz/>
email: moravec@evangelnet.cz
Číslo bankovního účtu: 247400890 / 0300

Adventní a vánoční list 2017

sboru ČCE v Moravči

Vyhlížíme Vánoce, jejich atmosféru se stromky a koledami. Představujeme si ideálně vánoce bíle zasněžené, jako od Lady, takové ty české. Ty se ale zdají být poslední dobou v ohrožení: kdy naposledy jsme měli sníh? Tak alespoň ty koledy...

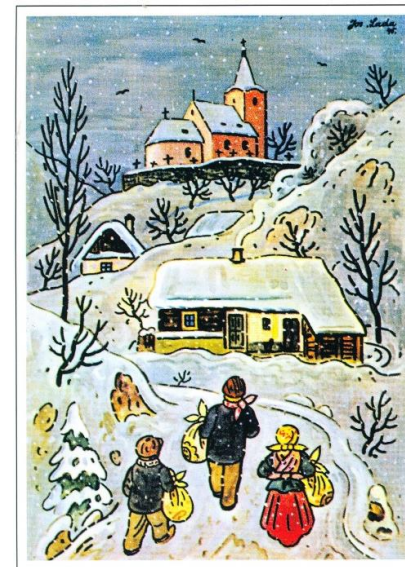
Právě koledy mě ovšem přivedly na myšlenku, jestli ty naše české Vánoce nejsou ohroženy ještě něčím závažnějším. Na jednom setkání jsem je měl doprovázet na kytaru, kdosi pro mě vytiskl jejich text z internetu, abychom následně s překvapením společně zjistili, jak málo je známe. Přesněji: známe z nich obvykle jen první sloky.

Třeba *Nesem vám noviny* má slok deset. Zatímco ty první zpívají především o vánočních roztomilostech, jako „*jej ovinula a zavinula plenčičkama*“ a podobně, poslední sloka zní: „*Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, žes i pro něj nebe nelitoval, sstoupil jsi s nebe, abys sám sebe obětoval.*“

Třeba to znáte. Ale my na to tehdy docela překvapeně koukali a já si říkal, jestli je to obecnější, jestli je to dobrou, naším životním stylem, že od všeho zazpíváme jakoby jen první sloku a pak se spěchá dál, protože není čas nebo nás to už otravuje.

Přicházíme tím však možná o něco docela důležitého. Může to platit pro koledy, ale pro leccos jiného v našich životech, pokud jen po první sloce symbolicky přeseďme na jinou píseň. Může to platit také pro Vánoční svátky, pokud se je rozhodneme jen tak přeletět.

I ty *plenčičky* k českým Vánocům patří. Ale až ta poslední sloka odkrývá, co se o Vánocích slaví: že Bůh sestupuje dolů k lidem, na zem. Božské už není jen nahoře na nebesích, ale dole, mezi lidmi, v obyčejnosti lidského trmáčení z chléva do chléva. Bůh

sestupuje, aby byl s lidmi, aby byl pro ně, nakonec aby se pro člověka obětoval.

Bylo pro mě překvapivým zjištěním, že tradiční česká Vánoční koleda končí odkazem na Velikonoce. Ale je to tak, že Vánoce sami o sobě tvoří vlastně jen jednu slokou z písně, která bude mít pokračování. Otázka je, jestli ty další sloky známe a vnímáme.

Nyní však máme před sebou svátky Vánoční. Pastýři se vydávají do Betléma a nacházejí děťátko. A zas jiná česká koleda nám vysvětlí: „On je světa Spasitelem, Slovo učiněné tělem, Syn Boží a syn člověka, na nějž tvorstvo věky čeká, děťátko.“ Uhodnete, z jaké známé písně jsou tahle slova?

Chceme tradiční české Vánoce. Jsme ochotni, najdeme si čas, klid, zastavit se, zamyslet se, co je jejich obsahem?

Obávám se, že i Ježíška jsme jaksi předělali k obrazu svému. Nepřijde vám také takový uspěchaný? Vlastně není k zastížení, lze mu sice napsat (většina dětí v naší zemi má s Ježíškem korespondenční vztah), ale on vždycky jen stihne nadělit dárky a zmizet, než ho zahlédneme. Protože musí ještě obletět tolik domácností po celé zemi. Říkám si, že to vypovídá spíš něco o nás. O naší uspěchanosti, nedostatku času se skutečně potkat, o našich korespondenčních vztazích. Přitom ten původní Ježíšek v jesličkách je, leží tam, nikam nechvátá. Má dost času, aby počkal na všechny pastýře a mudrce, aby s ním přišli pobýt, aby se mu přišli poklonit, aby mu přinesli dary, aby mu zazpívali, zatančili, předali křepelíčky a žežuličky.

Prál bych nám, abychom dokázali být na Vánoce také takhle spolu. Prál bych nám také, abychom na dětskou otázku: „Kde je Ježíšek?“ dokázali odpovědět ne, že je pryč, že zmizel, odletěl, ale že **je s námi**. Protože to je smyslem Vánoc. Bůh je v narozeném Ježíši s námi. A když je s námi, když je Bůh člověku blízko, tak i v nás to něco mění.

K jesličkám Tvým poklekáme, Tebe, Boha vyznáváme. Jezu Kriste milý, uděl z nebe síly, abychom Ti vždy věrni byli. Amen

Co se událo od minulého Adventu v našem sboru?

V letošním roce, pokud se týká hospodářských záležitostí, tak byly téměř dokončeny úpravy přízemí fary, byla osazena dvoje nová vrata – ke kostelu a na hřbitov. Spolu s úpravou hřbitovní zdi, která proběhne na jaře, by měla být větší

část této investice hrazena z ministerské dotace. Z dotací (tentokrát z grantových peněz ČCE, na něž byla vyčleněna část finančních náhrad od státu) jsme pořídili část zařízení sborové místnosti (světla a police) a také nové velké tee-pe pro účely konání táborů na Valkounově.

Že tábořiště Valkounov žije vlastním a bohatým životem by mohlo doložit nespočet brigádníků, kteří se na jeho údržbě během roku podílejí i množství dětí a dospělých, kteří se zúčastnili letošních táborových pobytů. Tradiční YMCA týden rodin s dětmi proběhl také na Vlčici u Jindřichova Hradce, kde se sešli děti i dospělí z dvanácti rodin.

Z dalších pravidelných akcí proběhly dva benefiční koncerty ve prospěch organizace Člověk v tísni a Střediska humanitární a rozvojové pomoci při naší Diakonii. Na stejných kontech končí i výtěžek bazárku, který se konal jako vždy při prázdninovém Festivalu řemesel a vyznání. V rámci festivalu přednášela Jana Fantysová Matějková o Janu Lucemburském. Obědem jsme pak tuto akci propojili s Českým varhanním festivalem a zažili nevšední koncert zpěvačky Gabriely Eibenové a varhaníka Adama Viktory. Podzimní festivalové zastavení nás pozvalo k besedě s farářem Jaroslavem Pecharem o Martinu Lutherovi.

Všem, kdo se aktivně podílejí na přípravách akcí ať již svými fyzickými silami nebo přípravou pohoštění a dalšího zázemí je potřeba poděkovat a popřát jim stejnou energii i do dalšího roku 2018.

Příští rok bude pro nás významný i v tom, že na sborovém shromáždění budeme opětovně volit svého faráře Daniela Matějku. Jeho povolání na 10 let v našem sboru na podzim roku 2018 vyprší a tak je potřeba myslet na budoucnost. Jsme rádi, že Daniel přijal naši nabídku, kandidovat na dalších 5 let (v současnosti nám naše řady delší období neumožňují). Nová volba bude také příležitostí k bilancování sboru za posledních 10 roků a také možnosti sboru a očekávání v dalších letech.

S tím očekáváním velmi úzce souvisí i hospodaření našeho farního sboru, které je zcela závislé na obětavosti členů a sympatizantů. Finanční příspěvky od státu na platy farářů a chod ústředí se každý rok snižují o 5 % a za 12 let přestanou úplně. Také finanční náhrady, které nyní tvoří základ spoření pro budoucnost, jednou přestanou na účet povšechného sboru chodit. Pak bude jenom na nás, zda budeme schopni platit takové částky na chod sboru, abychom si mohli dovolit vlastního faráře, nebo budeme pokukovat po sloučení s nejbližším evangelickým sborem. Děkuji všem, kdo se rozhodli k pravidelným měsíčním platbám strhávaným z účtu – i menší částky v součtu poskytnou bezpečí úhrady pravidelných plateb. Děkujeme všem, komu na moravečském evangelickém sboru záleží a kdo jej ve svých modlitbách i svými financemi podporují. (Eva Zadražilová)